

กิจกรรมนำเสนอข้อมูลทรัพยากรการท่องเที่ยว ผลการประเมินศักยภาพการท่องเที่ยว และแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวตำบลท่าดี อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

กิจกรรมบูรณาการเรียนการสอนกับงานบริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมสู่ชุมชนท่องเที่ยว
โครงการบูรณาการเรียนการสอนกับการพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์บัณฑิต 4 ประการ
วันอังคารที่ 10 พฤศจิกายน 2563 เวลา 09.30 - 12.00 น.

ณ ศาลาเอนกประสงค์ วัดพิพิธเสมา ตำบลท่าดี อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช
จัดโดย นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการท่องเที่ยว คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ข้อมูลทั่วไปของตำบลท่าดี

ประวัติความเป็นมา

ชุมชนท่าดี ตำบลท่าดี อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยในอดีตนั้น ตำบลท่าดีมีเส้นทางที่จะเดินทางกับอำเภออื่น โดยมีการสัญจรทางน้ำ โดยมีลำคลองท่าดีเป็นหลัก และมีน้ำท่าที่อุดมสมบูรณ์ มีผลไม้จำนวนมาก ราษฎรส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพทำสวนผลไม้ และสวนยางพาราเป็นหลัก ซึ่งในอดีตนั้นมีการค้าขายทางเรือเป็นหลัก (สมยศ นาครัตน์, 2563 : สัมภาษณ์) นอกจากนี้ ท่าดียังเป็นชื่อตำบลที่มีความหมาย คือ ความสมบูรณ์ด้วยผลไม้ และป่าไม้เชิงภูเขาเช่นเดียวกัน

ขอบเขตการปกครอง

ขอบเขตการปกครองของตำบลท่าดี ประกอบด้วยหมู่บ้าน จำนวน 7 หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ 1 บ้านไสขิง

ที่มาของชื่อหมู่บ้านไสขิง จังหวัดนครศรีธรรมราชนั้นมีวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร เป็นสถานที่สำคัญทางพระพุทธและเป็นทีเคารพบูชาและยึดเหนี่ยวจิตใจของชาวนครศรีธรรมราช ทุกคน ในช่วงสมัยหนึ่ง วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารเกิดการชำรุดผุพังในบางส่วน จึงจำเป็นต้องมีการบูรณะ ซ่อมแซม เดิมเรียกว่า บ้านไสแขก เพราะเจ้าเมืองลานสกาได้ไปรบเมืองไทรบุรี และได้ถอนพวกแขกมาเป็นเชลยได้ตั้งทัพพักอยู่ที่นี่ จึงเรียกว่าบ้านไสแขกขิง ต่อมาจึงเรียกเพี้ยนไปเป็นบ้านไสขิง

The background of the slide is a scenic landscape. In the foreground, there is a river with many dark, smooth stones. The middle ground shows a lush green hillside. The sky is bright blue with scattered white clouds. A green rectangular box with a thin black border is positioned in the upper left, containing the title. A white rectangular box with a thin black border is in the center, containing two paragraphs of text.

หมู่ที่ 2 บ้านศาลาสังกะสี (วัดวอ)

แต่เดิมบ้านศาลาสังกะสี มีชื่อเรียกว่า บ้านวัดวอ เมื่อประมาณ 200 ปีก่อน มีการเล่าว่า เจ้าเมืองนครศรีธรรมราช ได้เสด็จประพาสโดยใช้อวเป็นประทับ มาพักแรมที่วัดซึ่งเป็นศูนย์กลางของชุมชน ชาวบ้านเลยเรียกว่าวัดวอ

ที่มาของชื่อหมู่บ้านสังกะสี มาจากศาลาริมทางที่มุงด้วยสังกะสี ซึ่งสร้างไว้เป็นที่พักในการสัญจรของคนสมัยก่อน และเมื่อมีการตั้งหมู่บ้านขึ้น จึงได้ใช้ชื่อหมู่บ้านว่า บ้านศาลาสังกะสี มาจนถึงปัจจุบัน

หมู่ที่ 3 บ้านดินดอน (ในพริก)

ที่มาของชื่อหมู่บ้านในพริก เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2488ครอบครัวอยู่ 2 ครอบครัว คือ ปู่ภาค ยายแป้น , ยายคล้ายและป้ามาทอ บ้านเรือนตั้งอยู่ในป่าลึกและใกล้ริมคลอง คลองแห่งนี้มีต้นพริก ทั้งสองฝั่งขึ้นอยู่หนาแน่น ต้นพริกนี้ใช้ใบนำมาบดไปผสมกับนูดและเผดจะได้เป็นมันหอมสำหรับลู่ร่างกายในสมัยก่อน จากสาเหตุที่มีต้นพริกขึ้นมากปู่ภาคจึงได้ตั้งชื่อบ้านว่าในพริก ปัจจุบันมีประชาชนอาศัยอยู่หนาแน่น มีผลไม้ที่ขึ้นชื่อ คือ จำปาตะ

ส่วนคำว่า บ้านในพริก เป็นชื่อกลุ่มบ้านอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งตั้งอยู่ทางทิศเหนือของวัดดินดอน สภาพภูมิประเทศเป็นที่ลุ่มต้นไม้ยืนต้นขึ้นเป็นจำนวนมาก ในจำนวนนั้นมีต้นพริกขนาดใหญ่อยู่ต้นหนึ่ง ชาวบ้านละแวกนั้นก็ได้เรียกชื่อกลุ่มบ้านบริเวณนั้นตามชื่อต้นไม่ว่า “บ้านในพริก”

หมู่ที่ 4 บ้านมะม่วงทอง

ที่มาของชื่อหมู่บ้านมะม่วงทอง เมื่อประมาณ 200 ปีมาแล้ว มีการเล่าประวัติสืบต่อกันมาว่า บ้านมะม่วงทอง เดิมมีลักษณะเป็นเกาะมีต้นไม้ใหญ่หนาแน่น ตาบ้องทอง ซึ่งไม่มีภรรยาได้เข้ามาหักร้างถางป่าเป็นคนแรกได้ปลูกบ้านขึ้น และน้ำท่วมก็ถูกขามาแขวนตามฝายผนังข้างบ้าน เนื่องจากนิยมถูกขามากจึงทำบ้องกัญชาตกแต่งอย่างสวยงาม แม้แต่ลากล่องยังติดทองไว้ด้วย ต่อมาตาบ้องถึงแก่กรรม หลาน ๆ จึงทำการเผาศพที่บ้านของท่าน ตัวเกาะจริงๆ กว้างประมาณ 2 ไร่ หลังจากตาบ้องทองถึงแก่กรรม หลานๆจึงเรียกเกาะนี้ว่า เกาะตาบ้องทอง มีสิ่งอัศจรรย์พอจะจำกันได้ เล่ากันว่าใครก็ตามเมื่อเข้าไปในเกาะนี้ จะต้องหลงทาง เมื่อได้ออกชื่อเสียงเรียงนามของท่านจึงจะออกมาได้ ตัวอย่าง เช่น นายพริก ได้เข้าไปหาเชือกพบมะนาวผลโตตกเต็มต้นจึงหวังจะนำมาประกอบอาหารแต่พอจะกลับบ้านจำทางเดิมไม่ได้ จึงเดินวนไปวนมา เป็นเวลานานจนจวนใกล้จะค่ำ นายพริกจึงทิ้งมะนาวที่ตนเก็บมา จึงหาทางกลับบ้านได้ ต่อมาหลานๆ จึงสร้างศาลเจ้าตาบ้องทองขึ้นเป็นที่เคารพกราบไหว้ สักการบูชาของคนทั่วไป หลายปีต่อมา เกาะตาบ้องทองนี้ ชาวบ้านได้เรียกเพี้ยนเป็นเกาะม่วงทอง ในที่สุดเรียกเป็น บ้านมะม่วงทอง จนถึงทุกวันนี้

หมู่ที่ 5 บ้านบนโพธิ์

ที่มาของชื่อหมู่บ้านบนโพธิ์ สมัยก่อนใช้ชื่อเรียกว่า บ้านโพธิ์นางแก้ว ตามต้นโพธิ์ที่มีอยู่มีเรื่องเล่าว่า มีสองพี่น้องชื่อ **ลิตี** และ **ลิมุ่ย** บรรทุกเงินทองจะไปสร้างพระบรมธาตุ ได้ทราบว่าพระธาตุสร้างเสร็จแล้ว สองพี่น้องเลยแยกกัน คนน้องได้นำเงินทองไปฝังไว้ที่บริเวณ **วัดจันทร์บน** และแถว **วัดโคก** ส่วนคนพี่พักอยู่บ้านโพธิ์นางแก้ว เงินทองที่นำมาฝังไว้ระหว่างบ้านโพธิ์นางแก้วและวัดจันทร์ใหญ่ มีชื่อเรียกสถานที่ฝังทรัพย์สมบัติเหล่านั้นว่าบ่อเลือด เหตุที่ชื่อว่า **บ่อเลือด**ซึ่งคนใช้ของลิตีเสียดายข้าวของที่จะฝังสมบัติเหล่านั้นและน้ำในบ่อนั้นจึงกลายเป็นสีเลือด ปัจจุบันเป็นพรุ ปลุกต้นจากไว้มากมายบ้านโพธิ์นางแก้วมีชื่อเรียกเพี้ยนเป็นบ้านบนโพธิ์จนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้ ยังมีตำนานของคนพื้นถิ่นในตัวเมืองนครศรีธรรมราชกล่าวว่า **พลิตี** และ **พลิมุ่ย** ซึ่งน่าจะหมายถึง ลิตี และ ลิมุ่ย ที่เกิดเหตุทะเลาะจนฆ่ากันตายแล้วบิดาของทั้งสองก็นำเถ้าอัฐิ (กระดูก) ที่เผาแล้วคลุกกับปูนนำไปทำเป็นงานปูนปั้นประดับ **วิหารพระทรงม้า** ขนาบข้างบันไดขึ้น **ฐานองค์พระบรมธาตุเจดีย์ วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร** อีกด้วย

หมู่ที่ 6 บ้านเสมา

ที่มาของชื่อหมู่บ้านเสมา ซึ่งมาจากชื่อของวัดใกล้หมู่บ้าน คือวัดเสมา หรือวัดพุทธเสมาตั้งอยู่หมู่ที่ 5 ตำบลท่าดี เป็นวัดที่เก่าแก่ที่มีอายุกว่า 700 ปี ตามคำบอกเล่าที่พอสรุป ได้ตามพระพุทธรูปที่มีอยู่ในวัดซึ่งผู้สูงอายุในพื้นที่เล่าต่อๆ กันมา ซึ่งพอหาข้อสรุปได้ว่า คำว่า “**เสมา**” มาจากชื่อใดในการสัมภาษณ์ผู้สูงอายุ นายแรม ชนะเพชรได้เล่าว่าก่อนที่จะตั้งวัดเสมาตอนนั้นได้มีด 7 วัน 7 คืนหรืออาจเป็นภาพลวงตามิอาจตอบได้ พอสว่างขึ้นมามีพระปางอุ้มบาตรองค์หนึ่งซึ่งชาวบ้านเรียกว่า “**พระลาก**” มาทรงอยู่ภายในบริเวณที่ก่อตั้งวัด ซึ่งมีประชาชนในยุคนั้นมาตั้งบ้านเรือนอยู่ริมคลอง เมื่อมาอยู่นานปีก็ชักชวนกันสร้างวัดสำหรับใช้เป็นที่พักบวชปฏิบัติเพื่อบำเพ็ญกุศลของชาวบ้านซึ่งล้วนเป็นพุทธศาสนิกชนทั้งสิ้น ในที่สุดก็สามารถจัดตั้งวัดขึ้นได้สำเร็จ รวมบริเวณอาตารของอุโบสถมีพุทธเสมาที่สร้างด้วยหินที่ไหลมาจากภูเขาเป็นสัญลักษณ์ ซึ่งบ่งบอกถึงอาณาเขตของอุโบสถสำหรับพระสงฆ์ทำสังฆกรรมพร้อมกับตั้งชื่อวัดนี้ว่า “**วัดเสมา**” หรือ “**พุทธเสมา**” ซึ่งนายแรมได้เล่าต่อไปว่า ในการตั้งชื่อของ “**วัดเสมา**” หรือ “**พุทธเสมา**” มาจากหินที่ชาวบ้านนำมาสร้างพุทธเสมา รวมบริเวณอุโบสถที่นำมาจากหินที่ไหลมาจากเทือกเขาสูงที่ไหลพัดเสียดเสมาหรือไหลเฉมา หรือเสมาจนมาเป็นคำว่า “เสมา” หรือ “พุทธเสมา” ในปัจจุบัน

หมู่ที่ 7 บ้านสันยุง

ที่มาของชื่อหมู่บ้านสันยุง นับย้อนหลังไป 80 ปี บริเวณนี้เป็นป่าทึบ มีสัตว์ร้ายนานาชนิดและมีเนินดินสูงเป็นหินลูกรัง คล้ายภูเขาเตี้ยๆ ทอดยาวไปทิศเหนือ เนินดินสูงนี้มีต้นยุงขึ้นอยู่เต็มบริเวณ ปัจจุบันอยู่ที่บ่อดินริมถนนสายนคร-ลานสกา เป็นที่ของ นายสาคร ต่อมา ประมาณ พ.ศ. 2562 ครอบครัวของ **นายทอง** และ **นางแดง ชุมพล** มาปลูกบ้านเป็นครอบครัวแรก ส่วนที่มีคนอาศัยอยู่มาก คือ **บ้านวังก่อ** ต่อมาเนินดินบริเวณนี้มีผู้คนมาอาศัยอยู่เพิ่มเติม และเรียกสถานที่แห่งนี้ว่า **สันยุง** ซึ่งมาจากเนิน ดินที่มี**ต้นยุง**

สถานที่สำคัญในชุมชนตำบลท่าดี

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

- หนานหินหุหนาน ตั้งอยู่หมู่ที่ 3

ศาสนสถาน

- วัดปะธรรมมาราม ตั้งอยู่หมู่ที่ 2
- วัดดินดอน ตั้งอยู่หมู่ที่ 3
- วัดพัทธเสมา ตั้งอยู่หมู่ที่ 5
- วัดมะขาม ตั้งอยู่หมู่ที่ 5
- เทวดาหน้าช้าง เมื่อก่อนตั้งอยู่หมู่ที่ 1

ภูมิปัญญา กลุ่มอาชีพ

ข้าวย่ำป่าแอด เป็นข้าวย่ำพื้นบ้าน มีรสชาติจัดจ้าน และอร่อย อยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 6 บ้านเสมา

หมวย่างแม่หญิง เป็นหมวย่างที่มีสูตรเฉพาะ เพราะมีการหมักด้วยน้ำผึ้งป่าจึงทำให้เนื้อหมูมีความนุ่ม และอร่อย อยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 3 บ้านดินดอน (ในปริก)

จำปาตะกวน เป็นจำปาตะเนื่อหวาน และมัน ซึ่งใน 1 ปี จะออกผลแค่ครั้งเดียว อยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 5 บ้านบนโพธิ์ สามารถติดต่อได้ที่ 098-734760

ผักกูด เป็นผักประจำถิ่นตำบลท่าดี ซึ่งมีการปลูกไว้ทุกหมู่บ้าน จะพบมากที่สุดในหมู่ที่ 6 นอกจากนี้ ยังได้รับรางวัลระดับประเทศ อยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 6 บ้านเสมา

ขนมจีนป่าเขียว เป็นอีกหนึ่งร้านที่มีชื่อเสียง มีขนมจีนน้ำยาที่หลากหลาย เช่น ขนมจีนน้ำยา แกงกะทิ และแกงไตปลา นอกจากนี้ยังมีผักสด และผักลวกให้รับประทาน อยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 5 บ้านบนโพธิ์ สามารถติดต่อได้ที่ 093-6808272

หมี่ผัดแม่อยู่ ซึ่งเคยเป็นแชมป์ 4 สมัย ของงานประเพณีเดือนสิบ ของจังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่หมู่ที่ 6 บ้านเสมา

การสำรวจทรัพยากรการท่องเที่ยว ชุมชนตำบลท่าดี

bit.ly/34WGXiP

1. แหล่งท่องเที่ยว

1.1) วัดพุทธเสมา หมู่ที่ 5 ตำบลท่าดี อำเภอลานสกา เป็นวัดแห่งเดียวในภาคใต้ที่มีการลากพระบกและลากพระน้ำ นอกจากนี้ยังมีพิธีที่สำคัญการตักบาตรหน้าล้อ ประเพณีลากพระและประติมากรรมควายลากซุง

ลากพระบก

ตักบาตรหน้าล้อ

ลากพระน้ำ

ประติมากรรมควาย

1.2) วัดปะธรรมาราม

หมู่ที่ 1 ตำบลท่าดี

เป็นวัดที่มีการปลูกไม้สมุนไพรร

ไว้แก้พิษสัตว์ร้าย และยังมีโบสถ์มหาอุด์
ซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมอยุธยาตอนต้น

1.3) วัดมะขาม

หมู่ที่ 5 ตำบลท่าดี อำเภอลานสกา เป็นวัดเก่าแก่อายุกว่า 300 ปี ซึ่งมีมาก่อนวัดพัทธเสมา และยังเป็นวัดคู่บ้านคู่เมืองที่ศักดิ์สิทธิ์ของชุมชนหมู่ที่ 5 ด้วย

1.4) วัดดินดอน

หมู่ที่ 3 ตำบลท่าดี อำเภอลานสกา ซึ่งมีเกจิอาจารย์ที่สำคัญ คือ รัชกาลที่ 3 โดย พระครูสุนทร เป็นผู้จัดสร้างวัดอุ้มงคมาตั้งแต่ก่อนสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง

1.5) หนานหินหุหนาน

หมู่ที่ 3 ตำบลท่าดี อำเภอลานสกา เป็นความเชื่อของคนในสมัยก่อนเชื่อว่ามีรอยประทับพระบาทของพระรามในตอนทำสงครามกับทศกัณฐ์

1.6) เทวดาหน้าช้าง

หมู่ที่ 7 ตำบลท่าดี อำเภอลานสกา ค้นพบขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 5 เมื่อพระองค์เสด็จเดินทางผ่านเพื่อมุ่งหมายไปสู่ น้ำตกกะโรม แต่ระหว่างทางได้แวะพักประทับแรมที่บริเวณนี้ สมัยก่อนเสด็จ เทวดาหน้าช้างจะมีความศักดิ์สิทธิ์ในความเชื่อการขอได้หัวรับและเป็นสถานที่เคารพบูชาของคนในชุมชน

2. กลุ่มอาชีพหรือร้านขายของที่ระลึก

กลุ่มปลูกผักกูด หมู่ที่ 6 ตำบลท่าดี

3. ที่พัก

กันตาสีล รีสอร์ท

35 หมู่ที่ 7 ตำบลท่าดี

อำเภอลานสกา

